Lietas Nr. C29499916
Lietas arhīva Nr. C-0614-17/21

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Preiļos 2017.gada 28.martā

Daugavpils tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Beitāne
ar sekretāri R.Znotiņu,

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas noteikto pārstāvi videokonferences norisei S. Raubo, izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu akciju sabiedrības "Seesam Insurance" Latvijas filiāles maza apmēra prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks" par naudas piedziņu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

2016.gada 6.jūnijā prasītāja akciju sabiedrības "Seesam Insurance" Latvijas filiāle cēla Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā maza apmēra prasību pret atbildētāju sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks" par naudas piedziņu. Prasības pieteikumā norādīts, ka starp prasītāju un /pers. C/ tika noslēgts īpašuma apdrošināšanas līgums un izsniegta polise 18/189/0006/08, uz kuras pamata bija apdrošināts dzīvoklis pēc adreses /adrese A/. Polises darbības termiņš bija no /datums/līdz /datums/. /datums/dzīvoklis bija applūdināts, mājas apsaimniekotājs kopā ar AAS "Rīgas siltums" veica apsekošanu un sastādīja aktu, norādot, ka appludināšana notika sakarā ar siltumnesēja noplūdi. Prasītājs apsekoja salieto dzīvokli, sastādīja attiecīgo aktu un, balstoties uz iesniegtas tāmes, izmaksāja apdrošināšanas atlīdzību 390,47 LVL apmērā, kas eiro valūtā ir 555, 59 EUR. Saskaņā ar likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.pantu apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summas apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem, izņemot gadījumus, kad ir nodarīts kaitējums personas dzīvībai, veselībai vai fiziskajam stāvoklim. Dzīvojamo māju /adrese/, apsaimniekoja atbildētājs uz apsaimniekošanas līguma pamata, ar kuru atbildētājs apņēmās sniegt apsaimniekošanas pakalpojumus. Saskaņā ar Ministru kabineta noteikumu Nr.1014 "Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu" 7.punktu un apsaimniekošanas līguma 5.1.1., 6.1.2.punktu atbildētājam bija pienākums uzturēt ēkas iekārtas labā tehniskā kārtībā un veikt profilaktisko apkopi. Atbildētajam, kā mājas pārvaldniekam, bija pienākums laicīgi apsekot dzīvojamas mājas komunikācijas un laicīgi veikt nepieciešamas darbības, lai nepieļautu avāriju un dzīvokļa saliešanu. Labprātīgi atlīdzināt nodarīto zaudējumu atbildētājs nepiekrita. Atbildētājam nosūtītie atgādinājumi, ar kuriem katru reizi noilgums bija pārtraukts. Saskaņā ar likuma "Par apdrošināšanas līgumu" 40.pantu un Civillikuma 1779.pantu atbildētājam ir pienākums atlīdzināt prasītājam zaudējumu. No zaudējuma summas 555, 59 EUR no 2015. gada 18. jūnija līdz 2016. gada 12. maijam tika aprēķināti likumiskie procenti 0, 01644 % dienā. Tā kā atbildētājs nesedza prasītājam zaudējumus labprātīgi, prasītājs atbilstoši sadarbības līguma Nr.01767-10-14A nosacījumiem un izsniegtajai pilnvarai, ir pilnvarojis SIA "Juliānus Inkasso Latvija" iekasēt no atbildētājas iepriekš minētos zaudējumus tiesas ceļā, līdz ar ko prasītājam rādījās papildus zaudējumi fiksētās maksas 121 EUR (fiksētā maksa 100 EUR + PVN 21% 21 EUR) apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā (nepieciešamo dokumentu izprasīšana un to apkopošana, prasības pieteikuma sagatavošana, nosūtīšana u.t.t). Prasītājs uzskata, ka atbildētājas pienākums ir segt ne tikai zaudējumus, kas saistīti ar apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, bet arī zaudējumus, kas saistīti ar zaudējumu atgūšanas administrēšanu tiesvedības procesā. Prasītājam nebūtu jācieš šie izdevumi, ja atbildētājs labprātīgi atlīdzinātu zaudējumu.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājam galveno parādu 676,59 EUR apmērā, likumiskos procentus 29,89 EUR, kopā 706,48 EUR, tiesas izdevumus valsts nodevu 105,97 EUR apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR apmērā; noteikt tiesības prasītājam par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no galvenā parāda.

2016.gada 11.jūlijā tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētāja prasību neatzīst. Lūdz izskatīt lietu tiesas sēdē.

Civillieta Nr.C29499916 akciju sabiedrības "Seesam Insurance" Latvijas filiāles maza apmēra prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks" par naudas piedziņu, pamatojoties uz Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājas rezolūciju, saskaņā ar Civilprocesa likuma 32.^{1} pantu, 2016.gada 19.septembrī saņemta Daugavpils tiesā.

Civilprocesa likuma 250.^{26} pants nosaka, ka tiesa lietu iztiesā tiesas sēdē prasības tiesvedības kārtībā, ja to lūdz kāda no pusēm vai ja tiesa uzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

Ar Daugavpils tiesas tiesneses 2016.gada 26.septembra lēmumu nolemts civillietu akciju sabiedrības "Seesam Insurance" Latvijas filiāles maza apmēra prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību "Rīgas namu pārvaldnieks" par naudas piedziņu nolikt iztiesāšanai tiesas sēdē.

Prasītājs pārstāve tiesas sēdē prasību uzturēja pilnā apmērā, apstiprināja prasības pieteikumā norādītos apstākļus. Papildus paskaidroja, ka bija noslēgts īpašuma apdrošināšanas līgums ar /pers. C/. /datums/dzīvoklis bija applūdināts. Sastādīts akts. Dzīvokļa īpašniekam izmaksāta apdrošināšanas atlīdzība. Prasītājs veica arī savu ekspertīzi. Izmaksāta atlīdzība 555,59 EUR, lūdz piedzīt arī fiksētu maksu saskaņā ar sadarbības līgumu 121 EUR. No zaudējuma summas bija atskaitīts pašrisks un prasītājs pats bija apsekojis dzīvokli. Remonts bija jāveic, lai nebūtu redzamas applūdināšanas sekas. Procentu aprēķins ir prasībā. Siltumnesējs ir koplietošanas komunikācijas, ko apsaimnieko atbildētājs. Ka tāmi nav sastādījis sertificēts būvinženieris, neviens likums to neprasa.

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē prasībai nepiekrita, paskaidroja, ka viņi nav īpašnieki dzīvojamai mājai, tāpēc nevar atbildēt. Dzīvoklim Nr. 6A tika veikta pārbūve, un tas ir vainīgs applūdināšanā. Kādi bojājumi bija, aktā nav precizēti, pretrunīgi. Aktu nav sastādījis sertificēts būvinženieris. Tāmē un aktā platība nesakrīt. Sienas bija aizšūtas, nebija redzams.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausoties pušu paskaidrojumus, pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

Lietas materiāli apliecina un par to nav strīda, ka /datums//adrese/ ēkas siltumnesēja noplūdes rezultātā tika bojāts dzīvoklis Nr/numurs/, ko apstiprina AS "Rīgas siltums" kopā ar mājas apsaimniekotāju (pēc reorganizācijas SIA "Rīgas namu pārvaldnieks") /datums/sastādītais akts par avārijas

izmeklēšanu un prasītājas /datums/īpašuma bojājumu apsekošanas akts.

/datums/aktā konstatēts, ka dzīvoklim nodarīti bojājumi sakarā ar siltumnesēja noplūdi, apkures sistēmas melnā tērauda cauruļvada stāvvada bronzas aizbīdņa tipa ventiļa DN15 ventiļa korpusa un bukses vītņu savienojuma neblīvums. Kā arī aktā norādīti dzīvoklī konstatētie bojājumi, dzīvokļa Nr./numurs/ istabu -7 m^2 griestu reģipša apšuvuma krāsojuma samirkšana 3 m^2, istabu ar virtuvi – 25 m^2 griestu reģipša apšuvuma krāsojuma samirkšanas 0,5 m^2, sienu krāsojuma samirkšana 0,1 m^2. Arī prasītājas /datums/īpašuma bojājumu apsekošanas aktā konstatēti bojājumi: gaitenī bojāts griestu nokrāsojums 2,45x2,16 m^2 plātībā, vannas telpā bojāts griestu apdare tapetes 1,50x2,12 m^2 platībā.

No kompleksās īpašuma un civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas polises Nr.18/189/0006/08 izriet, ka minētais dzīvokļa īpašums bija apdrošināts uz laika periodu no /datums/līdz /datums/, apdrošinot visus riskus, tai skaitā ūdensvadu, apkures vai kanalizācijas sistēmu avārijas.

No /datums/īpašuma apdrošināšanas atlīdzības prasības pieteikuma Nr.18-08-0416 redzams, ka /pers. C/ pieteicis prasītājam atlīdzināt noplūdes rezultātā radušos zaudējumus.

No prasītāja iesniegtās /datums/tāmes objektam /adrese A/ notecējušo griestu remontam, redzams, ka kopējie tāmes izdevumi pavisam kopā ir 495,89 LVL. No minētās summas tika atrēķināts pašrisks 105,42 LVL apmērā.

Apdrošinājuma ņēmējs ir vērsies pie prasītājas pēc atlīdzības sakarā ar dzīvokļa appludināšanu, un /datums/ prasītāja ir izmaksājusi /pers. C/ apdrošināšanas atlīdzību 390,47 LVL (555,59 EUR) apmērā par apkures sistēmas avārijas rezultātā nodarītajiem zaudējumiem.

Lietā esošais /datums/maksājuma uzdevums Nr.9/02774783 apliecina, ka prasītāja ir pārskaitījusi /pers. C/ apdrošināšanas atlīdzību 390,47 LVL (555,59 EUR).

Tiesa atzīst par pierādītu, ka dzīvojamo māju, kurā notikusi noliešana, pārvalda un apsaimnieko atbildētāja, jo par pretējo nav saņemti pierādījumi un atbildētāja to nav noliegusi.

No 2015.gada 20.maija paziņojuma par zaudējumu atmaksu redzams, ka prasītājs vērsies pie atbildētāja ar pretenziju par zaudējumu 555,59 EUR atlīdzināšanu regresa lietā līdz 2015.gada 27.maijam. Atbildētājs zaudējumus nav atlīdzinājis.

Lietā pastāv strīds par to vai dzīvoklim /adrese A/ nodarītie zaudējumi sakarā ar appludināšanu, ir cēloniskā sakarā ar atbildētāja neattaisnojamu rīcību, proti, vai atbildētājs ir vainojams pie zaudējumu nodarīšanas.

Tiesa atzīst par nepamatotu atbildētāja argumentu, ka atbildētājs nav atbildīgs par nodarītajiem zaudējumiem, jo saskaņā ar Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likuma 9.pantu par to atbild dzīvojamās mājas īpašnieks.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pants nosaka dzīvokļa īpašnieka pienākumus, t.sk., piedaloties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā; nodrošināt iespēju dzīvokļu īpašnieku kopības vai pārvaldnieka pilnvarotiem speciālistiem veikt dzīvokļa īpašumā darbības, kas nepieciešamas ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistītu komunikāciju, būvkonstrukciju un citu elementu ierīkošanai un normālai funkcionēšanai, kā arī nodrošināt iespēju apsekot atsevišķo īpašumu, bet atbilstoši minēta likuma 13.panta pirmā daļā noteiktajam - dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

No minēto tiesību normu jēgas izriet dzīvokļu īpašnieku pienākums rūpēties par sava dzīvokļa un kopīpašumā esošās mājas daļas lietošanas īpašību saglabāšanu, uzliekot pienākumu dzīvokļu īpašniekiem noslēgt pārvaldīšanas līgumu.

Konkrētajā gadījumā dzīvojamā māja /adrese/ ir nodota atbildētāja pārvaldīšanā un apsaimniekošanā.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.pants paredz dzīvojamās mājas pārvaldīšanas obligāti veicamās un citas pārvaldīšanas darbības. Saskaņā ar minētā panta otro daļu dzīvojamās mājas uzturēšana (fiziska saglabāšana) (turpmāk — uzturēšana) atbilstoši normatīvo aktu prasībām, t.sk., dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošana, tehniskā apkope un kārtējais remonts, ir obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības.

No minētās likuma normas izriet, ka dzīvojamās mājas kopējo komunikāciju, tostarp cauruļu un stāvvadu, tehniskā apsekošana, apkope un kārtējais remonts ietilpst pārvaldnieka –konkrētajā gadījumā atbildētāja - pienākumos, bet to atjaunošanai vai nomaiņai atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 7.panta pirmās daļas 1.punktam tiek izmantoti mājas īpašnieka (visu dzīvokļu īpašnieku) šo uzdevuma izpildei veiktie maksājumi.

Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmās daļas 1.punktā likumdevējs noteicis, ka dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikāciju sistēmas, iekārtas un citi ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistīti funkcionāli nedalāmi elementi, kas nepieder pie atsevišķā īpašuma (tai skaitā atsevišķā īpašuma robežās esošie sildelementi, ja to funkcionālā darbība ir atkarīga no kopīpašumā esošajām inženierkomunikācijām), ietilpst dzīvojamās mājas kopīpašuma daļā.

Apkures sistēmas stāvvads, kura bojājuma rezultātā tika nopludināts dzīvoklis, ir dzīvojamās mājas kopīpašuma daļa un atbildētājam uzdots pienākums to pārvaldīt.

Tādējādi, atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4.panta 1.punkta noteikumiem, atbildētājam kā dzīvojamās mājas /adrese/, apsaimniekotājam un pārvaldniekam ir jānodrošina pārvaldīšanas procesa nepārtrauktība, nodrošinot dzīvojamās mājas lietošanas īpašību (kvalitātes) saglabāšanu visā tās ekspluatācijas laikā.

Tiesas ieskatā atbildētājam kā apsaimniekotājam bija pienākums noskaidrot attiecīgā bojājuma faktisko cēloni. Atbildētājs nav iesniedzis tiesai pierādījumus tam, ka bojājums radies neatkarīgi no atbildētāja kā apsaimniekotāja pienākumu izpildes, dzīvokļa Nr./numurs/ 2000.gadā veiktās ēkas apkures sistēmas augšējās sadales cauruļvadu pārbūves dēļ, līdz ar to tiesai nav pamata atzīt, ka atbildētājs ir veicis visas nepieciešamās darbības apkures sistēmas stāvvada funkcionalitātes nodrošināšanai.

Apkures sistēmas melnā tērauda cauruļvada stāvvada bronzas aizbīdņa tipa ventiļa DN15 ventiļa korpusa un bukses vītņu savienojuma neblīvums, kā rezultātā tika nopludināts dzīvoklis Nr./numurs/, kā tas norādīts /datums/aktā, ko sastādījuši atbildētāja darbinieki, tiesas ieskatā, ir cēloniskā sakarā ar zaudējumu nodarīšanu.

Civillikuma 1772.pantā noteikts, ka jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums. Minētās tiesību normas mērķis ir noteikt jau cēlušos zaudējumu veidus. Atbilstoši tās saturam cēlušies zaudējumi var būt divu veidu - tagadējās mantas samazinājuma un sagaidāmās peļņas atrāvuma veidā. Tagadējās (esošās) mantas samazinājums rodas gadījumā, kad ķermeniskai lietai tiek nodarīti bojājumi. Ķermeniskās lietas īpašnieks tā rezultātā cieš zaudējumus, jo bojājumu rezultātā attiecīgā lieta ir zaudējusi savas sākotnējās īpašības. Nepieciešamo līdzekļu apmērs, lai bojātā lieta atgūtu savu iepriekšējo stāvokli, ir kritērijs, pēc kura iespējams noteikt, kādā apmērā ir noticis esošās mantas samazinājums, citiem vārdiem sakot, kādā apmērā mantas īpašniekam nodarīti zaudējumi tagadējās mantas samazinājuma veidā.

Savukārt Civillikuma 1786.pants noteic, ka novērtējot zaudējumus, jāievēro ne vien galvenās lietas un tās piederumu vērtība, bet arī pamatums, kas netieši nodarīts ar zaudējuma nesēju notikumu, un atrautā peļņa. Atbilstoši šai likuma normai zaudējumu summu veido bojāto lietu atjaunošanas vērtība – šajā gadījumā atlīdzības izmaksa atlīdzības saņēmējam.

Saskaņā ar likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu apdrošinātājs, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, izmaksātās summās apmērā pārņem apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumiem. Šis izņēmums nav spēkā, ja apdrošināšanas līgumā ir

paredzēts piemērot kompensācijas principu.

Likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 35.pantā paredzēts, ka apdrošināšanā pret zaudējumiem un bojājumiem un civiltiesiskās atbildības apdrošināšanā zaudējumus atlīdzina pēc kompensācijas principa. Izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība nevar pārsniegt apdrošinātajam apdrošināšanas gadījumā radītos zaudējumus.

Tiesa atzīst, ka apdrošinātāja, konkrētajā gadījumā – prasītāja kompetencē ir izvērtēt, vai izmaksājamā summa atbilst zaudējumu apmēram.

Atbildētājs apstrīd dzīvokļa īpašumam nodarīto bojājumu apjomu un prasītāja izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības pamatotību, ceļot iebildumus pret tāmē norādītajām nepieciešamajām darbībām dzīvokļa sākotnējā stāvokļa atjaunošanai un to izmaksām un to neatbilstību aktā norādītajam bojājumu apjomam.

Izvērtējusi pieprasīto summu un zaudējumu apjomu, tiesa atzīst, ka apšaubīt zaudējumu aprēķinu nav pamata. Atbildētājs pēc būtības nav apstrīdējis dzīvokļa bojājumu faktu un tāmē norādītās pozīcijas un summas, kā arī netika lūdzis nozīmēt ekspertīzi, lai noteiktu radušos zaudējumu apmēru vai konstatētu bojājumu cēloni.

Ir vispārzināms fakts, kas neprasa papildus pierādījumus, ka iepriekšējā stāvokļa atjaunošana, nav iespējama tikai bojātajā laukumā, neaizskarot pārējo telpas daļu. Līdz ar to nav iespējams remontēt tikai bojājumu vietas un neveicot visas telpas kosmētisko remontu.

Saskaņā ar Civillikuma 1635.pantu katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums, dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Piezīme. Darbība šeit jāsaprot plašākā nozīmē, aptverot ne vien darbību, bet arī atturēšanos no tās, tas ir, bezdarbību.

Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Savukārt Civillikuma 1779.pants paredz, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Izvērtējot minēto, tiesa atzīst, ka atbildētājs kā mājas pārvaldnieks nav veicis likumā noteiktos pienākumus un pieļautā bezdarbība ir cēloniskā sakarā ar regulāri neveikto ēkas iekārtas profilaktisko apkopi, kā rezultātā nodarīti zaudējumi dzīvokļa īpašumam.

Tā kā tiesa atzīst, ka atbildētājs ir nodarījis prasītājam zaudējumus, tas ir, ir konstatēta atbildētāja vainojama bezdarbība, zaudējumu apmērs un cēloņsakarība starp tiem un atbildētāja bezdarbību, ir pamats piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam zaudējumus, ko veido izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība 555,59 EUR.

Atbilstoši prasības pieteikumā ietvertajam aprēķinam, prasītājs par zaudējumu apmaksas nokavējumu ir aprēķinājis likumiskos procentus 29,89 EUR par laika periodu no 2015.gada 18.jūnija līdz 2016.gada 12.maijam.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Konkrētajā gadījumā ir celta prasība par zaudējumu atlīdzību. Līdz ar to tiesai nav šaubu, ka pušu starpā nav noslēgts tiesisks darījums, tādējādi pienākums maksāt procentus neizriet no tiesiska darījuma.

Civillikuma 1759.panta pirmajā punktā ir noteikts, ka procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā lietā strīds nav par parāda, bet par zaudējumu piedziņu. Bez tam starp pusēm pastāv strīds, vai atbildētājam ir tiesisks pienākums atlīdzināt zaudējumus.

Līdz ar to līdz strīda izšķiršanai nav nekāda tiesiska pamata uzskatīt, ka atbildētājam jau būtu iestājies samaksas pienākums. Atbilstoši Civilprocesa likuma 5.panta sestajai daļai, tiesa ņem vērā judikatūru. Nokavējuma procenti ir maksa par naudas vai cita kapitāla lietojumu pēc tam, kad iestājies maksājuma pienākumus.

Judikatūrā, kas izveidojusies, iztulkojot tiesību normas par procentu saistības izcelšanos, atzīts, ka, pastāvot starp pusēm strīdam par maksājamo naudas summu, Civillikuma 1759.panta 1.punkts nav piemērojams (sk. Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016.gada 4.marta spriedumu lietā Nr.SKC-40/2016).

Līdz ar to aprēķināto likumisko procentu piedziņai no atbildētāja par labu prasītājam nav pamata un šajā daļā prasība ir noraidāma.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja zaudējumus - fiksēto maksu par zaudējumu lietas administrēšanu 121 EUR, norādot, ka tā kā atbildētājs nesedza prasītājam zaudējumus labprātīgi, prasītājs atbilstoši sadarbības līguma nosacījumiem un izsniegtajai pilnvarai ir pilnvarojis SIA „Julianus Inkaso Latvija" iekasēt no atbildētāja zaudējumus, līdz ar ko prasītājam radušies zaudējumi par lietas administrēšanu tiesvedības procesā, tas ir, par nepieciešamo dokumentu izprasīšanu un to apkopošanu, prasības pieteikuma sagatavošanu, nosūtīšanu utt.

Lietā esošais 2014.gada 13.novembra sadarbības līgums Nr.01767-10-14A starp prasītāju un SIA "Julianus Inkasso Latvija" apstiprina, ka pasūtītājs (prasītājs) uzdod, bet Julianus (SIA "Julianus Inkasso Latvija") apņemas atbilstoši šā līguma nosacījumiem, sniegt pasūtītājam (prasītājam) pakalpojumus, kas ir saistīti ar kredītinformācijas nodrošināšanu un pasūtītāja (prasītājas) debitoru parādu piedziņu, pārvaldīšanu un regresu atgūšanu.

Lietā esošie 2016.gada 12.maija faktūrrēķins Nr.17424 un 2016.gada 17.maija maksājuma uzdevums Nr.116-151149 par 1210,00 EUR samaksu, tajā skaitā, par 121,00 EUR (100,00 EUR + 21,00 EUR PVN) apstiprina samaksu konkrētajā lietā.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 30.jūnija spriedumā ir norādīts: „Regresa prasība - cita vietā mantisko saistību izpildījušas personas prasība atdot samaksāto naudas summu vai citu mantisko vērtību. Regresa prasība rodas gadījumos, kad likums paredz cietušajiem nodarītos zaudējumus (kaitējumu) atlīdzināt nevis vainīgajam, bet citai personai. Saskaņā ar regresa prasību vainīgajam jāatlīdzina šai personai visi izdevumi, kas radušies, izpildot viņa saistību, ja vien likumā nav noteikts kas cits" (Juridisko terminu vārdnīca, Autoru kolektīvs, Rīga, Nordik, 1998, 225.lpp.).

No Civillikuma 1779.panta izriet, ka atbildētāja pienākums ir atlīdzināt visus zaudējumus, t.sk. izdevumus, kas radušies ar izmaksu lietas administrēšanu. Līdz ar to zaudējumu summā ir iekļaujami arī lietas administrēšanas izdevumi 121,00 EUR apmērā un ir pamats arī šajā daļā prasību apmierināt.

Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Tādējādi tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētāja likumiskos 6% gadā no pamatparāda summas.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no atbildētājas par labu prasītājai ir jāpiedzen samaksātie tiesas izdevumi – valsts nodeva proporcionāli apmierināto prasījumu summai 101,49 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR, kopā 106,19 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.pantu no atbildētāja valsts labā ir jāpiedzen ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 11,34 EUR, kas nebija samaksāti līdz lietas izskatīšanai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms

nekavējoties.

Tiesa atzīst, ka atbildētājam nosakāms desmit dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.pantu, 41.panta pirmo daļu,77., 97., 193., 195., 250.[26] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, par labu AS "Seesam Insurance" Latvijas filiālei, reģistrācijas Nr.40103475609, galveno parādu 676,59 EUR (seši simti septiņdesmit seši eiro 59 centi), ko veido izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība 555,59 EUR un fiksētā maksa saskaņā ar sadarbības līgumu 121,00 EUR, kā arī piedzīt tiesas izdevumus 106,19 EUR (viens simts seši eiro 19 centi), kopā 782,78 EUR (septiņi simti astoņdesmit divi eiro 78 centi).

Atzīt AS "Seesam Insurance" Latvijas filiālei, reģistrācijas Nr.40103475609, tiesības saņemt likumiskos procentus 6% (seši procenti) gadā no piespriestās, bet neapmaksātās galvenā parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai).

Samaksa veicama AS "Seesam Insurance" Latvijas filiāles, reģistrācijas Nr.40103475609, pilnvarotā pārstāvja SIA „Julianus Inkasso Latvija", reģistrācijas Nr.40003717522, norēķinu kontā Nr.LV61HABA0551008868793, AS „Swedbank".

Noraidīt AS "Seesam Insurance" Latvijas filiāles, reģistrācijas Nr.40103475609 prasību daļā par likumisko procentu piedziņu 29,89 EUR par laika posmu no 2015.gada 18.jūnija līdz 2016.gada 12.maijam.

Piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 11,34 EUR (vienpadsmit eiro 34 centi), ieskaitot kontā: Tiesu administrācija, Valsts kase, NMR 90001672316, BIC kods TRELLV22, konts LV51TREL2190458019000, norādot iemaksas mērķi: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr.C29499916, C-0614-17.

Noteikt termiņu desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Latgales apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Daugavpils tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2017.gada 10.aprīlī.

Daugavpils tiesas tiesnese: I.Beitāne